

at den løb helt løbsk med ham. Det ærede Medlem har nemlig faaet ud af mit Foredrag, hvad han ikke har nogen som helst Ret til at udlede af det, idet jeg tør henviser ham til mine Udtalelser, der findes i Rigsdagstidende Sp. 1094—95. Det ærede Medlem har faaet ud af mit Foredrag følgende. Han refererer mig saaledes: „Det ærede Medlem for Assens vil have, at Børnene helst skulde slæbe lige saa meget Grus og Sand og Møg ind i Skolen, som de paa nogen Maade kunne magte.“ Nej, noget saadant har jeg ikke sagt, jeg har end ikke tænkt slikt. Men det ligger maaske i, at det ærede Medlem mente, at jeg ved Benyttelsen af Ordet Træskostøveler har villet benytte mig — som han udtrykte sig — af en folkelig Vending, og da min ærede Sidemand jo er en meget folkelig Mand, vilde han konkurrere med mig, og jeg vil indrømme, at han har sat en Rekord, som jeg ikke vil gøre noget som helst Forsøg paa at slaa. Han forsøgte at illustrere de Udtalelser, som jeg vel at mærke ikke har brugt, ved et saa urent Billede, som han oprullede for mig, en Vogn, der var belæsset med forskellige Stoffer, som jeg end ikke vil nævne her. Jeg maatte, idet jeg hørte det ærede Medlem, mindes det gamle Ord: „Man kan ogsaa faa for meget af det gode, sagde Manden, han fik et Læs Gødning over Hovedet“. Jeg vil imidlertid overlade det ærede Medlem til sin fantastiske Udvikling, jeg skal, som sagt, hvis han mener, det er folkelig Tale, han har brugt forleden Dag; ikke paa nogen Maade søge at konkurrere med ham eller søge at slaa den Rekord, han i saa Henseende har sat.

Det ærede Medlem for Kellerrup (Jensen-Knudstrup) var i sit Foredrag forleden Dag inde paa Spørgsmaalet om et nyt Tilsyn med Folkeskolen. Det ærede Medlem vilde ikke have, at det ny Tilsyn skulde benævnes Skoleinspektører. Han vilde, om jeg maa bruge det Udtryk, søge at stemme os gunstige for en saadan Institution ved at nævne Ordet Konsulent. Han vilde have, at det ny Tilsyn skulde kaldes Skolekonsulenter; men jeg antager, at det ærede Medlem tager fejl, hvis han tror, at dette Ord nu om Stunder har saa mægtig Klang her i Folketinget, at blot man forlanger en Konsulent, faar man ham. Der var en Tid, hvor dette Ord spillede en større Rolle end nu om Stunder, men jeg vil dog sige, at det har i ikke ringe Grad forbavset mig at høre det ærede Medlems nedsættende Ytringer om det Tilsyn, vi nu have med vor Folkeskole. Det ærede Med-

lem brugte nemlig saa stærke Udtryk som, at det nuværende Tilsyn kan „hverken bedømme Skolens Gerning eller vejlede Lærerne eller tage Initiativet til noget som helst Fremskridt“. Saa haard en Dom over vore Skolekommissioner har ikke været fældet før her i denne Sal, men jeg er overbevist om, at den er i høj Grad uberettiget, og det er kun til ringe Ære for Folkeskolens Lærere, at de have opdraget de Mænd, der nu sidde i Skolekommissionerne, valgte dertil af de kommunale Raad, saa slet, at de ikke i nogen som helst Grad have Forstaaelse af Skolens Gerning, og at de end ikke kunne tage Initiativet til noget som helst Fremskridt. Jeg synes, at de Herrer Lærere skulde undse sig for at kaste saa haard en Dom ud over det folkelige Tilsyn, vi have, ud over den Slægt, de selv have været med til at opdrage. Det passer jo heldigvis heller ikke. Men hvordan man end stiller sig over for Spørgsmaalet om et nyt Tilsyn med Folkeskolen — det Spørgsmaal ligger jo ikke for, det ligger jo helt uden for dette Forslags Ramme — saa haaber jeg, at dette Ting aldrig skal give sit Samtykke til, at vi komme bort fra det folkelige Element, vi nu have i Tilsynet med Folkeskolen.

Det lader næsten til, at de Herrer Lærere helst ville være fri derfor og helst staa under en ny Art af Embedsmænd. Fik vi dette ny Tilsyn, kan det være, at ingen vilde blive mere ked af det end Lærerne selv. Den ærede Rigsdagsmand mente, at det var saa rart at faa en Konsulent i Skolespørgsmaal, der kunde, som han udtrykte sig, være vejledende og retledende for Læreren. Ja, hvordan tror det ærede Medlem, det vilde gaa, dersom der kom en ny Skoleinspektør, eller lad os kalde ham Konsulent, ind hos min ærede Sidemand (Ingvar Jensen) i hans Skole og gav sig til at retlede og vejlede ham. Der vilde komme til at staa et Hus i den Skole, og jeg er overbevist om, at Skolekonsulenten maaske ikke for det første kom igen; og den Retledning og Vejledning, det ærede Medlem vilde have modtaget, tror jeg ikke vilde sætte store og gennemgribende Frugter for Fremtidens Undervisning i hans Skole. Jeg vil derfor for mit Vedkommende fremdeles yde min Tilslutning til det Tilsyn, vi nu have ved Folkeskolen. Det er et godt Tilsyn, det er et folkeligt Tilsyn, og vi ønske ikke, at Befolkningen, for hvem de Herrer Lærere ere, for hvem Skolen er, skal fritages for det Hverv at føre Tilsynet med Skolen, hvor deres Børn under-